

TALÁLT VERS

Aiszhülosz

(i. e. 525 – 456)

AGAMEMNÓN

(RÉSZLET)

ŐR *(a palota tetején)*

Ti istenek, kínomnak véget vessetek;
egy hosszú éve őrködöm, s úgy fekszem itt
az Átridák tetőjén hasmánt, mint az eb,
így nézem én az éj csillagseregletét,
a földi embernek telet s nyarat hozó
uralkodó nagy égi fényességeket,
a sorvadozva gyöngülőt s a fölkelőt.
Most is lesem, hogy gyúl-e már a fáklya-jel,
a tűz-sugár, a hírhozó, hogy Trója már
ledőlt, bevettük: így akarja, rendeli
a férfitervü nő reménykedő szive.
Harmatmegeste éji-vándor ágyamat
nyomván, ez álmok-elkerülte fekhelyet
– mert hisz nem álom állong itt, de félelem,
a szemhéjam hogy le ne szorítsa szunnyadás –,
mikor dúdolni vagy fütyülni kezdenék,
a szendert visszaéneklő varázsszerű,
e ház balsorsán sírok nyögve akkor is,
mert nem vezérli már a régi bölcsesség.
Ó, bár ez éj kínomnak véget vetne már,
s jóhírt ragyogni gyúlna éji tűz-sugár.

DEVECSERI GÁBOR fordítása